

ПЕРЕСТОРОГА ПЕРЕД НОВИМИ ПОДАТКАМИ

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвельт сказав провідникам конгресу, що коли конгрес ухвалить 300 мільйонів доларів більше на підмогу фермерству, то тоді треба брати під увагу також зріст загального оподаткування. Бо адміністрація не бажає задовжувати тепер край поверх 45 мільйонами доларів, що є найвищою межею, наложеною конгресом.

БУДУВАТИМУТЬ НОВИЙ ТУНЕЛЬ.

НЮ ЙОРК. — Нюйорська легіслатура ухвалила закон, Ню Йоркові 57 мільйонів доларів позички на будову підводного тунелю з Батері Парку до Бруклана. Ця будова тунелю буде коштувати коло 80 мільйонів доларів. Найбільше будуть коштувати вхід і вихід з тунелю, бо треба валити цілі блоки домі, щоб ті входи і виходи як слід побудувати. Будова зачнеється вже дуже скоро, бо за яких два місяці.

ГРОШІ НА БУДОВУ ДОМІВ.

ОЛБАНІ. — Нюйорська легіслатура ухвалила закон, на основі якого асекураційним компаніям дозволено умішувати гроші в будівельні підприємства, які займаються будовою мешкальних домі, призначених для середньої класи. В той спосіб капітали асекураційних компаній зароблятимуть відсотки, а також тим оживиться промисел будови згаданих домі.

СПОРТСМЕНИ ФІНЛЯНДІ.

НЮ ЙОРК. — Спортова дивізія комітету підмоги Фінляндії, на чолі якого стоїть Гувер, дотепер зібрала на згадану ціль \$250,000. А задумує вона ще зібрати \$750,000.

СУМНІВИ У ВАШИНГТОНІ.

ВАШИНГТОН. — В урядових колах сумніваються, чи готовість Англії допомогти Фінляндії матиме якийсь реальний успіх. Бо, за всім обсягом, то готовість прийшла запізно, тому є сумніви, чи фінні могли б взяти її під увагу. Хіба змушували їх до того Совети своїми твердими умовами.

НАЙКРАЩІ ЛІТАКИ АЛІЯНТАМ.

ВАШИНГТОН. — Штаб американської армії згодився на те, щоб аліянтам американські фабрики продавали найкращі і найсучасніші військові літаки. Серед тих нових моделей є такі, що роблять багато більше ніж 400 миль на годину. Штаб тільки застеріг собі, щоб разом з літаками не продавано спеціальних летунських канонів, що є тайною американської армії і є кращими від усіх чужих того роду канонів.

СЕНАТОР ТАВРУЄ ФЕДЕРАЛЬНИХ АГЕНТІВ.

ВАШИНГТОН. — Сенатор Норіс написав до головного прокуратора Джексона листа, в якому нагадував про поступованя Бюро Федеральних Агентів, що, за його відомостями, в деяких випадках насилувало цивільні свободи і виступало поза межі своєї компетенції. Норіс домагався від Джексона сілства в тій справі.

ДОПУТИЮТЬ РУЗВЕЛТА.

ВАШИНГТОН. — У політичних колах говорять, що недавно прибув до Вашингтону лідер політичної машини, в одній стейті і звернувся до Рузвельта з безпосереднім запитом, що він думає робити в наступних виборах. Бо тепер уже підготовляються вибори делегатів на конвенцію, що вибере кандидатів. Коли політичні провідники на місцях не знають, що робити, то на конвенції готовий вийти хаос. Президент Рузвельт йому відповів, щоб він постарався про вибір таких делегатів, яких можна контролювати і повести на всяку есенціальність. Бо до червня, в якій має відбутись конвенція, ще далеко і ріжне може статися, сказав загадково президент.

БАНКРОТСТВА ФАРМ МАЛЮТЬ.

ВАШИНГТОН. — Статистика показує, що банкрутства фарм в Америці малюють. У 1939 році зросло в порівнянні до попереднього року на 21% таких банкрутств. У 1938 р. було банкрутств 1,800, а в 1939 р. 1,422. Найбільше банкрутств було в 1925 році. Тоді їх число досягло 7,872.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО ДЕРЖАВНИХ ПЕРЕГОНІВ.

ТРЕНТОН (Ню Джерзі). — Стейтський сенат ухвалив створити комісію, що займатиметься легалізуванням кінських перегонів, чи, точніше підготовкою державної машини, що наглядатиме над закладами грошей на коні.

Подібні заходи робить і нюйорський стейт, який минулого року також ухвалив легалізувати перегони.

КОШТИ ВІЙНИ.

НЮ ЙОРК. — Французький головний консуль виступив перед „оганським товариством“ промову, в якій сказав, що Франція тепер занята в дуже важкій війні. Це війна передівсім економічного характеру, в якій противники стараються наперед виснажити економічно. Щоб узброїти модерніші машини, один гарматний полк, треба \$2,750,000, казав консуль. А одомінутове стріляння з важкого військового корабля коштує від 25 до 50 тисяч доларів. Німеччина тепер хоче миру, щоб дістати хвилину часу на стравлення того, що вона проковтнула, казав французький консуль, граф Фонтануель.

САМОГУБСТВО ПИСЬМЕННИКА.

ФОРТ МАЙЕРС (Флоріда). — Тут поповнив самогубство через підвищення фільмовий драматург Джам Сондерс. Він мав 42 роки. Причиною самогубства було те, що він хорував на здоров'я і загалом почував себе погано. Розвалився зо своєю жінкою, акторкою Фей Врей, він поселився на самотнім острові і там жив до смерті.

СУДДА ГРОЗИТЬ ГАЗЕТАРІАМ.

Окружний суддя Томас Ров у Ст. Лунсі вівзав Видавничу Спілку Пуліцера, що видає газету „Пост-Диспеч“, на переслухання за те, що ця газета критикувала звільнення стейт-ового посла Брейдія, обвинуваченого за вимушення. Управитель, редактор і рісник мають „показати причину, чому вони не мали би бути карані за погорду до суду“.

УБИВ ЖІНКУ І ПІШОВ НА ЗБОРИ

Ліус Грондін, 46-літній робітник допомогових робіт, признався перед нюйорською поліцією, що він зарубав топором на смерть 23-літню Ілейну Росі та покинув її тіло в своїм мешканні на цілу добу, а самий поїхав на товариські збори в Покіпсі.

Він говорив поліції, що допустився вбивства в власній обороні, як жінка, котра була його любовою, кинулася на нього з ножем.

Грондін признався поліції добровільно. Вернувшись з Покіпсі, він підступив до одного поліцейського на дорозі, оповів йому про подію і повів його до мешкання, де лежало тіло вбитої.

ВІД НЕОСТОРОЖНОГО ПОСУНЕННЯ РУКИ

Дейвід Мур з Вейверлі, Ню Йорк, закладав до свого авто нову батарею. Підчас цієї роботи його рука посунулася й він, не хотючи, потиснув на гудзик, що пускає машину в рух (так званий „стартер“). З огляду на те, що машина була зачеплена, мотор почав працювати, а що машина була наставлена на рух назад, то авто стало їхати поперек вулицю, аж поки не задержалося на одній крамниці. Була шкода в крамниці й Мур звивхнув собі карк і плечі. Його снінок, що сидів на передньому сидженні й пригладився до батькової роботи, вийшов з пригоди без ушкодження.

ІВАН ГНАТИШИН КАНДИДАТОМ ДО ОТАВСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ

Крім Антона Глинки, що поставлений є партією суспільно-кредитовців і Нової Демократії кандидатом на посаду до отавського парламенту, мають канадійські українці ще й другого кандидата на посаду до федерального парламенту. Тим кандидатом є молодий адвокат во Саскатуні, п. Іван Гнатишин, якого поставила партія „Національного Уряду“ П. І. Гнатишин кандидат з виборчої округи Йорктон у Саскачевані. Якщоб українці в Йорктоні, де вони становлять досить поважну більшість виборців, поставилися солідарно, то могли вибрати свого посла до отавського парламенту, який відіграв би там важну роль для українців у часі мирових переговорів, які, без сумніву, скоріше наступлять, поки прийде до нових домініальних виборів. П. Гнатишин належить до відібних адвокатів і дуже діяльних та свідомих українців молодшого покоління, вихованого вже в Канаді. П. Гнатишин є вихованцем інституту ім. Петра Могили в Саскатуні і часто відзначається в дебатах та відомий є як добрий бесідник.

НЕ СТАЛО ПСІВ, НЕ СТАЛО МІСТА

У каліфорнійській повіті Сан Матео є місто Бейшор Сіті. Властиво було, бо його вже нема. Воно удержувалося з собачих перегонів, що тут відбувалися. Колиж прокураторія виступила проти цих перегонів, як противних законів, всіх собак звідти забрали, а за тим усі мешканці міста розіхалися. Дійшло до того, що місто треба було признати розв'язаним.

ПОДВІЙНЕ ВБИВСТВО

Леонард Грейбер, 36-літній мешканець Гайленд Фолз, Ню Йорк, убив у Роклі, Ню Джерзі, 20-літню Анну Ковальчик з Сентралі, Па., а потім убив себе самого.

ЗА ОБРАЗ ВІЙСЬКОВОГО КАПЕЛЯНА НА МАРКАХ

Нюйорський конгресмен Барі вніс резолюцію, щоби поштовий уряд видав поштовий значок з портретом о. Френсіса Дофія, капеляна 69. полку піхоти, відомого з почесної служби підчас світової війни в Франції.

ГАРНИЙ УРЯДНИК ІОНІ...

У карному суді в Ню Йорку признали присяжні судді Алберта Манганара, секретаря-скарбника місцевого відділу юнії візників, винуватим вимушення оплат від дрібних перекупів овочів при помочі загроз страйків і побоїв.

ВАЖНЕ ЛІКАРСЬКЕ ВІДКРИТТЯ

Союз для Експериментальної Біології й Медицини подав до публічного відіма, що лікарям при Монтефіоре Госпителі для хронічних недуг у Ню Йорку вдалося придумати лік, котрий запобігає так званому операційному пораженню, котре спричиняє часто смерть хорої людини, що перейшла операцію.

Лікування полягає на застрикуванні під шкіру певних ліків, вироблених з виділині адреналінових залоз. Лік уже випробувано на шурах і мишах, і лікарі не сумніваються, що він покажеться таксамо добрим для людей.

СМЕРТЬ ЧОТИРЬОХ ОСІБ В ОГНІ

Підчас пожежу дво-поверхового дерев'яного дому в Норт Берген, Ню Джерзі, згоріли 64-літній Чарлз Отто Енсен, що був глухий і сліпий; його 61-літня жінка Елізабет; їх 23-літній син Чарлз; та 62-літній Джозеф Росел, що був у них тоді на відвідинах.

За розслідами пожежників і поліції, причиною пожежу дому був вибух збірки нафти, що розігрівся й, вибухаючи, розлив нафту на сильно розігріту піч.

УРЯД БЕРЕТЬСЯ ДО ФІЛЬМОВОЇ ІНДУСТРІЇ

Федеральний уряд закидає продуцентам фільмових образків, що вони захопили в свої руки театри, де такі образки показують, і перетворилися в справжній монополі. Уряд хоче розбити цей зв'язок між продуцентами й театрами.

Незадовго має відбутися в Ню Йорку важна судова розправа, котра має вирішити питання, зв'язані з ситуацією в фільмовій промислі. Уряд каже, що продуценти фільмів мають 12,000 театрів та що через це самостійні продуценти не можуть виставляти своїх шук.

МОСКОВСЬКА ГОСПОДАРКА В УКРАЇНСЬКІЙ ПРОМИСЛІ

„Індустрія“ з 30. грудня 1939. Власний кореспондент часопису повідомляє з Дніпропетровська: „На фабриці імені Петровського було впродовж 11 місяців цього року 254 значних аварій, наслідком чого втрачено 25,000 тон виробництва вартості 1,160,000 рублів.“

ТЯЖКІ УМОВИ МИРУ ДЛЯ ФІНЛЯНДІЇ З БОКУ СОВЕТІВ

ГЕЛЬСІНКІ. — Советська армія натискає цілою силою з усіх сторін і виказує успіхи на всіх фронтах, включно з містом Віборгом. Усе те робиться на те, щоб змусити Фінляндію прийняти якнайтяжчі умови миру. Ще тепер тріація Совети за один день наступу до 1,000 убитих жовніврів, але з того роду втратами вони не рахуються. А склонні заключити мир тому, що війна з Фінляндією не має ніякої популярності серед цілого населення СРСР. А крім того натискає на це ще й Німеччина. Кажуть, що Совети вимагають від Фінляндії відступлення цілого озера Ладоги, Карелії, міста Віборгу, цілої низки островів, а навіть міста Петсамо.

АЛІЯНТИ ПРЕДКЛАДАЮТЬ ПОМІЧ.

ЛОНДОН. — Згідно з тим, що заявив британський прем'єр Чеймберлін у парламенті, Фінляндія має тільки сказати слово, а дістане повну аліантську піддержку в її боротьбі з Советами. Та нема сумніву, що оті слова прем'єра приходять запізно й сказані головно на те, щоб рятувати престіж аліантів, або допомогти Фінляндії виторгнути кращі умови миру.

ЗАЯВА АНГЛІЇ ВИКЛИКАЛА УСМІХ...

ГЕЛЬСІНКІ. — Як дійшла до Фінляндії відомість, що англійський прем'єр заявив, що аліанти дадуть зараз повну допомогу Фінляндії, як тільки вона їх про те попросить, то це прийнято з гіркою усмішкою.

ВІСТІ ЗО ЛЬВОВА.

ПАРИЖ. — Усе ще прибувають утікачі з західно-українських земель, що опинилися тепер під Советами. Кажуть, що Совети голосять про релігійну толеранцію на тих землях, що церкви тепер більше переповнені вірними, ніж було. Кажуть, що у Львові є німецьке військо, розташоване в касарнях при вулиці Театинській і на Личакові. Та воляки з касарень не виходять і не показуються на публічних місцях. Дається щораз прикрийше відчувати брак живності. В ресторанах тяжко ко дістати. Нема вугля і дерева на паливо. Люди повирубували дерева в парках, щоб мати чим палити, бо цього річка зима дуже докучлива. Селяни нічого не довозять, а зуживають самі. Закіндовано вже цілковите духове й культурне життя, яке цинло передіде, зокрема злікдовано всі всі давні культурні інституції. Далі внарештувають українських націоналістів і священників, відомих з участі в народньому житті. Вивозять їх у глибо Московщини. Знаціоналізовано коло 300 каменниць і віль у Львові. Мешкають тепер у них ті комуністи, що були за польської владі в тюрмах. Такі українські каменіці, як товариства „Прогресс“, перемінені на тюрми чи табори, де передержують арештованих. Ось такі є найновіші вісті.

НІМЕЧЧИНА І ВАТИКАН.

РИМ. — Одно певне, що конференції, які відбув німецький міністер заграничних справ Рібентроп з папою і ватиканським секретарем стейту, кардиналом Малюїєм, були винятково довгі. Але про що була мова, про те є ріжні толки. Назагал кажуть, що говорено про „мир, опертий на справедливості“. Говорили також і про положення католиків у Німеччині й на землях давньої Польщі. Рібентроп заявив, що Німеччина поважає поворот кардинала Гльонда до Польщі. А також заявив, що піде разом з папою хрестоносним походом проти — більшовизму.

НЕ ВИЗНАЄ МІЖНАРОДНОГО СУДУ.

ЛОНДОН. — Англія не думає піддавати під вирішення Міжнародного Суду в Газі ті зарядження, що видає через воєнні обставини.

ЧИ НЕ ПЕРЕБІЛЬЩИЛИ?

БЕРЛІН. — Міністерство комунікацій подає, що Німеччина має зарезервованої газоліни і палива на 10 років!

ДАЛІ АРЕШТУЮТЬ КОМУНІСТІВ.

ПАРИЖ. — Поліція арештувала 26 комуністів, закидуючи їм, що поширюють таємно комуністичну пропаганду. Минулого тижня арештовано 29 комуністів. Кажуть, що йде акція за цілковите знищення комунізму в Франції.

ДУМАЮТЬ, ЩО ВИГРАЛИ ДИПЛОМАТИЧНО.

БЕРЛІН. — Якщо буде заключений мир між Советами і Фінляндією, то це буде дипломатична програ для аліантів, а вигра для Німеччини і Советів. Так думають нацисти.

ЧИ З ЛЮКСЕМБУРГА?

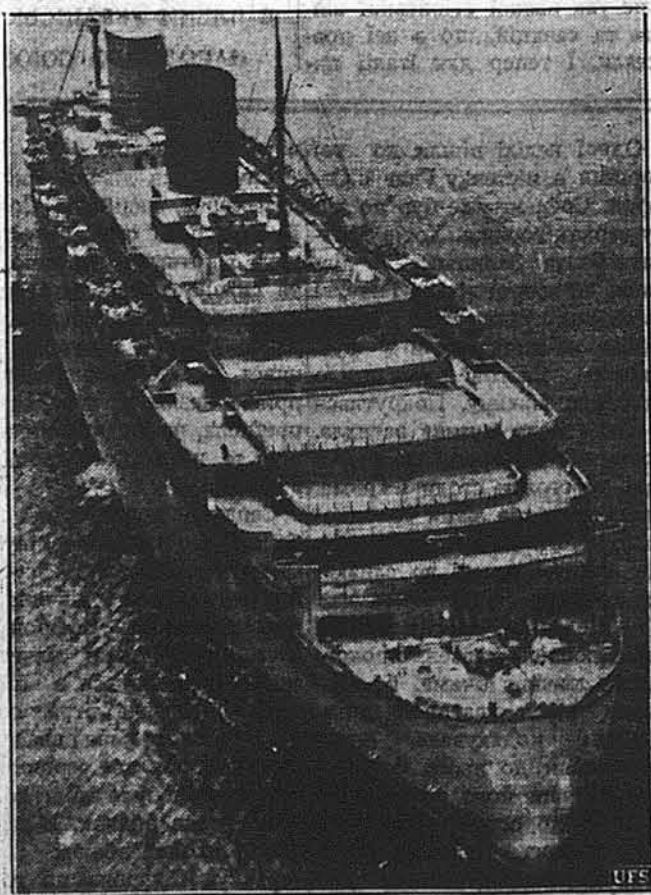
ПАРИЖ. — З того, що тепер діється на західному фронті, заключають, що коли німці зачнуть офензиву, то зо сторони малого князівства Люксембург. Там тепер починає бути „гарячо“.

СОЦІАЛІСТИ І МОНАРХІСТИ ЗА АВСТРІЮ.

ЛОНДОН. — Бувши австрійські соціалісти і монархісти, що перебувають в Англії, ідуть тепер разом, щоб віділати Австрію. Думають про „наддунайську федерацію“, до якої належали Австрія, Мадящина і частина Чехословаччини. Вони заявляють, що 80% австрійців є проти війни Гітлера з аліантами.

ДУМАЮТЬ ПРО ВИЗВОЛЕННЯ КАВКАЗУ.

ЖЕНЕВА. — Політичні імігранти з Грузії, Азербайджану і Вірменії вже мають свої „протисовєтський уряди“, бо певні, що аліанти підуть проти Советів, а тимсамим вдарять на Кавказ, а це буде нагода до визволення згаданих країв зпід советської неволі.

„КВІН ЕЛІЗАБЕТ“ ВІДЖДАЄ В НЮЙОРСЬКИЙ ПОРТ.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НЕ НАРИКАТИ, А БОРОТИСЬ.

У тих тяжких часах, які переживає український нарід, варт пригадати собі тяжкі переживання нашого Генія. Особливо те, як він не нарікав на свою щербату долю, а орав „убогу ниву“, надіючись „добрих живів“, очевидно не для себе, а для українського народу. Він виразно витичив українському народові шлях, по якому треба йти, щоб визволитися з неволі. Сказав нам ясно, що треба волю окропити злитою, вражою кров'ю. У Шевченка воля спить на трунах. Для слабодухів нема раю. Є для тих, що вміють встати і кайдани рвати. Тому Шевченко й благає Бога до допомоги стати знову на ката. Ось це є те, на що ми повинні пам'ятати, коли думаємо про допомогу визвольним змаганням України.

Михайло Шмідельський,
Клівленд, О.

ЩО ПИШУТЬ З УКРАЇНСЬКИХ СІЛ.

Гром. Михайло Петрик у Нью Йорку дістав з рідного села Купчинці, Тернопільщина, листа, в якому читаємо між іншим таке:

„Ми прочували, що польська армія, як буде відступати, то з українських сіл полишить тільки землю і воду, але вони не мали коли це зробити...“

„Дотепер (початок грудня 1939 р. — Ред.) не є так зле, але на те зле, що не годен нічого купити. Тут такий звичай, що в осені кожний, заможний чи вбогий, стягається то звіди, то звіди і так зустується на зиму і приодіється. Та осінь не принесла нам нічого, бо так по містах десь вибравали з крамниць і повозили. Жиди тріхи позавозували і тепер з дір витягають. Спекулянти приносять до села і хочуть за те вдєсєтеро стільки, що передєше коштувало. Чоботи коштували передєше від 20 до 25 злотих, а жид тепер хоче за шкуру на чоботи від 200 до 250 злотих. І то навіть не хоче брати грошей, а хоче пшениці, масла, м'яса, а то й — солонини. Значить, що вбогий чоловік і приступити не може, бо так, як у мене, то потрібно дві пари чобіт, бо розлітаються, а як розлітаються, то треба буде босом сидіти в хаті. За метр матерії, що перше коштував 4 злоти, тепер жиди хочуть від 30 до 40 злотих. Польські гроші ще ходять, а як буде далі, не знаємо.“

„Польща нас текла якби гарним залізом. То хтось за нею жалувал і за польськими паннами? Булоб що багато про тих панів писати, але напишу пізніше.“

„Пиши, що ви там знаєте про світ. Бо ми тут тепер нічого не знаємо, що де в світі діється. Навіть не знаємо, що коло нас діється, хіба тільки те, що є в селі.“

„Панське поле вже забрали, тільки що в нас мало панського поля, бо розпарцелювали, але колоністів уже від нас і скрізь, виганяють.“

„Нічого про захід не знаю.“

ХТО ХОЧЕ нагадати собі ПРО СЕЛО, яке він знав, а при тому ПІЗНАТИ нові питання життя, що стали перед селом по війні, най прочитайте збірку оповідань

ВАСИЛЬ ТКАЧУК
СИНІ ЧІЧКИ

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ
„SVOBODA“
81-83 GRAND STREET,
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY, N. J.

бо газети нема, а як і є, то нічого в ній про те нема. „Ще опишу про наших любих панів, що так уже були нас стягнули, що не дали навіть роботи на гостинці. Щоб каміння товкти, треба було перехреститися на поляка. А рештувати і судити, от те знали вони робити. А тепер розліталися, хто знає куди.“

ПОЛЯКИ Й УКРАЇНА.

Біда полякам, але і нам не гаразд. Стратили вони державу, а нас ковтула ненависть Росія. Тепер питання для поляків: чи відродиться Польща, а як відродиться, то яка? А для нас: чи вже раз дібеться український нарід своєї власної незалежної держави — соборної України? Про ці справи багато подібуємо тепер голосів у всій нашій заморській пресі. Нещодавно був навіть голос з Дітройту про те, що то говорив ген. Галер та наш адвокат Панчук, та що написали польські газети.

Колиб так брати ті голоси поверховно, то можна думати, що дехто з поляків справді дечого навчився з національного горя, та що й тому інакше дивиться тепер на українців і Україну. І обстоєть льогічно й справедливо Польщу на корінній польській території, а Україну на українській землі. Та так не є, бо ця справа маєть цілком протилежно. Того самого дня, коли п. Панчук говорив з ген. Галером та ставив йому питання в справі України, „Дзєніць Польскі“ в Дітройті писав великими буквами через цілу сторінку таке, що Росія слаба і не витримає. Тому, як тільки алянти побють Гітлера, поляки вже самі дадуть собі раду з Советами і відберуть „Малопольську“.

Значить, що теперішня трагедія Польщі таки не навчила їх нічого ще й тепер. Виходить, що горбатого і могила не випустить! Видно, що поляки так виховані на трильогії Сенкевича, що навіть неспосібні розуміти українських змагань до волі. Вони так зачеплені Сенкевичем, що далі вірять, що вернеться давня Польща „од моря до моря“, а коли і згадають про Україну, то над Дніпром, десь під Полтавою! А не там, де Львів чи Коломия.

Таксамо думає польський уряд і новий польський прем'єр ген. Сікорскі, що то поймав по першій світовій війні загарбувати українські землі для Польщі. Це нам треба знати і відповідно до того ставитись до поляків і їхньої політики в справі відбудови давньої Польщі.

Д-р А. Т. Кібзєй.

ЧИ ТІЛЬКИ ОСОБИСТИЙ, ЧИ МОЖЕ Й ЗАГАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС?

Коли хто слухає через радіо чужинецькі години, той завважить, що в них дуже багато мови про те, щоби підтримувати своїх бізнесменів, професіоналістів, ріжкого роду майстрів і т. п. З тої пронаганди видно тут і там навіть національну гордість, бож не раз чути, як через радіо відзивається голос з цієї чи другої нації й каже: Ходіть і переконайтесь, що ми за нарід, які солідні наші бізнеси, який у нас добрий товар! Не диво, що чужинецькі радіостанції є добре оплачувані бізнесменами тих національностей, які підпірають своїх бізнесменів, бо завдяки їм підпорі вони розвивають свої бізнеси. Інші народи, от хочби поляки, вже зрозуміли, що польська крамниця, польський ресторан, польський майстер, польський професіо-

наліст, лікар, адвокат, музикант, це — польський здобуток в Америці. Але ми, як загал, ще так не дивимося на ці справи. Ще їх легковажимо. Ще дивимося на такі речі як особисті-бізнесові, а не загально-народні. Це знаю хочби з тої практики, яку маю з рестораном Народного Дому в Нью Йорку, як і з саями цієї установи. Бо спитаймо так провід багатьох наших товариств, де вони відбувають свої організаційні мітінги? В чийх саях? Кому дають заробляти? Тоді переконаємось, що наші гроші опинюються в таких руках, з яких для нашого народу нема ніякої користі. От заробить собі на нас неукраїнський власник сай і ресторану, зложить гроші до банку, а на зиму його жінка виїде до Флориди. Чотири його робітники дістануть прожиток у тяжкому часі від українського товариства, а український ресторан у Народнім Домі з жалем скаже українським безробітним помічникам: не дістанете роботи цього тижня, бо нема ніякого підприємства, а банкові скаже: змилуйдєся, підждіть з відсотками, бо така й така причина, ще люди не ходять до нас, не маємо грошей на час“.

Управителі Народного Дому хотіли розвинути новий рід українського підприємства, а то улаждувати весільні та родинні бенкети та прийняття. Чому українці не має бути спосібні до такого бізнесу? Чому не можемо мати в Нью Йорку репрезентаційного ресторану в українському стилі з українськими харчами, з гарною українською usługою, щоб можна повелічатися і знанням і справністю і чистотою? Або чому не можемо з бізнесу витримати Народний Дім як український центр? Чому не маємо дати захист українській сцені? Чому не маємо дати нагоди українським геотям з інших громад Америки показати вірцеву українську хату? Чому не маємо молодому поколінню зівставити хоч одну українську домівку і місце на розбудову?

Усе те повинно статись. І може статись. А не станеться тільки тоді, коли цього не скажуть зрозуміти наші товариства й наші провідні люди. Нью Йорк повинен бути прикладом вищого розуміння таких справ, що не є особисті, але далеко більшого, загально-народного значіння. І таке повинно бути розуміння тих справ у всіх наших громадах, у всіх наших товариствах, словом: у нас усіх.

С. Демидчук.

Вже виїхав друком і продається давно потрібна праця, головина в сезон Шевчендовських концертів.

Д-р Л. МИШУГА
ШЕВЧЕНКО

ЖІНКА
(ЖІНКА В ЖИТТІ І ТВОРАХ ПОЕТА)

Яку роль відіграли в житті й творчості найбільшого українського поета його мати? Мачуха? Сестри? Перша, друга, третя? Оскільки? Польська? Вільна? Душа Гогольська? Моделі в Академії? Книжки Вярра Рєшіна? І інші, як до Лікер і Полусмакова? ЦІНА 50 ЦЕНТІВ.

Накладом „Української Пресової й Книжкової Спільноти“. Замовляйте:

„SVOBODA“
81-83 GRAND STREET,
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY, N. J.

Не бачить...
Прохожий до жєбрака:
— Та ж бо ви не сліпі!
— Жебрак: — Ой сліпий я, сліпий.
— А як же ви читаете газету?
Жєбрак: — Біда її читає, я тільки обраски переглядаю...

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ОЛЕН, Н. П.

Потреба жертв.

Чи ми, українці, хочемо мати свою незалежну Україну? Всі скажемо, що так, але в який спосіб ми малиб тут Україну дістати, на це мало звертаємо уваги. Держава не прийде нам з небес, як дощ, або сніг. За неї треба вести боротьбу. Ту боротьбу веде наш нарід у старім краю, ставлячи фізичний опір більшови́змові, котрий нищить нас немилосердно. Та щоби світ знав про нашу боротьбу і про наше змагання на вільне життя, нам треба вести пропаганду, щоби інші держави були як слід поінформовані про нас. Цєю роботою хтось має зайнятись. До цього треба людей і грошей. Тому звернім більшу увагу на збирання жертв. Складаймо жертви, і то зараз, бо час пропадає, а з ним наша справа визвольної боротьби.

Маючи це на увазі, тов. Запорозька Січ, від. 363 У. Н. Союзу, ухвалило \$10 на народний фонд. До цього додали по 50 ц.: О. Іванчик, Д. Базів, М. Луцшин, Г. П. Гроші, \$14, будуть вислані до Обеднання.

Г. Підскальний.

АНСОНІЯ, КОНН.

Річний зїзд стейтової організації.

Дня 25. грудня 1939 р. відбувся дев'ятий річний зїзд Української Стейтової Організації стейту Конетикот у Ліберті Гол, Ансонія, Конн. Зїзд відкрив голова організації, п. О. Мерещак, короткою промовою і візванням віддати честь полягам героям. До переведення зїзду покликано п. Дмитра Чернявського з Бріджпорт, Конн., як голову, та п. Івана Білінського з Гартфорд, Конн., як секретаря.

Протокол з попередніх загальних зборів, відчитаний п. А. Маланчуком, прийняти одногослосно прийняти до відома. З черги п. В. Вавро здав фінансовий звіт за 1939 рік. Загальний стан каси в 1939 році видносив \$1,658.56, з чого розходило було \$1,102.88. На рік 1940 осталося \$555.68. Скарбник п. П. Захаревич зложив подібний звіт. Звідомлення з праці уряду розпочав голова, п. О. Мерещак. В своєму звіті натякнув на недомагання нашого організаційного життя. Секретар п. А. Маланчук вказував на брак співпраці ширшого загалу, а фін. секретар, п. В. Вавро, зложив подяку савтпортській громаді за співпрацю та закликав до дальших успіхів. Скарбник п. Т. Захаревич також натякнув на брак кооперації з боку загалу. Звіт контрольної комісії зложили пп. В. Калина та Г. Патинок. По уділенні абсолютної уступачою виділові приступлено до дискусії над біжучими справами.

Голова Молдєчої Стейтової Організації, п. І. Селеман, зложив звіт з праці цієї організації. Звіт зробив сильне вражіння на прийнятих. Молодіж стейту Конетикот, виявлялася як слід з свого завдання та доказала, що вповні розуміє вагу теперішньої хвилі. Доказом цього є хочаб приготування концерту в честь Тараса Шевченка на день 10. березня. Також Осип та Андрій Мельник зложили свої звіти, які одногослосно прийнято.

Голову промову виголосив п. В. Душник, редактор „України“ і „Трибуна“, на тему українського організаційного життя. По зreferуванні положення українців під сьогочасну пору бесідник заявив, що в теперішній боротьбі народів мусить також виріши-

тись і доля українського народу. В останніх кількох роках у нас зайшли великі зміни. Хоча нам здається, що ми можемо тепер є безсильні, то тим більше ми мусимо стягнути свої сили в одну цілість та сімло йти вперед.

Після реферату обговорено справу Всеукраїнського Національного Конгресу. Зїзд одногогослосно висловився за такий Конгрес та рішив вислати як делегатів громадян: А. Маланчука, О. Мерещака й В. Калину.

До нового виділу на 1940 рік ввійшли: О. Мерещак, голова, Д. Чернявський — з. голови, А. Маланчук, рек. секретар, В. Вавро, фін. секр., Т. Захаревич, скарбник. Члени контрольної комісії: Г. Патинок, П. Дудко, А. Калимін. Організатори: А. Береза, К. Стасюк, М. Гудзик.

У вільних внесках ухвалено 100 дол. на „Україну“, „Трибуна“ і Пресове Бюро. До цієї суми додали по \$1: А. Маланчук, В. Гірничий, В. Калина й Т. Захаревич. Рішено приготувати кожного року друковані звіти з цілорічного перебігу праці. Наступний річний зїзд відбудеться останньої неділі в грудні. Український День рішено відбудти дня 14. липня в Нью Гейвен, Конн.

Зїзд закінчено відспіванням гімну „Ще не вмерла України“.

І. Білінський, секретар.

ЙОНГСТОВН, О.

Активний відділ ОДВУ.

Від. 28. ОДВУ ім. Біласа й Данилишина заслугоє на признання за його допомогу визвольній акції. За його старанням у 1938 році відбувся Перший День Українських Націоналістів, Академія в честь Коновальця, Листопадове Свято й інші підприємства.

В 1939 році знову відбулася Академія на честь Коновальця, прийняття полк. Р. Сушка, відчит проф. А. Грановського, драма „Білас і Данилишин“ та інші менші підприємства. При відділі існує спортивний хлєпчий клуб.

Цей відділ мав у своїх рядах звиш 60 членів, але тепер задля зміни політики в країні багато впало жертвою пропаганди. Та ті, що осталися, не зазвять націоналісти.

На річних зборах вибрано такий уряд на 1940 рік: Митро Федина (мол.) голова; П. Сильчак, заст.; Василь Сильчак, секретар; Андрій Пашович, фінансовий урядник. Контрольною комісією залишилися ті самі. Всі урядники тут роджені молодці. Широко працює Максим Оленіч, що був головою відділу два роки, просив звільнення з голови, через заняття в бізнесі. Йому членство віддало належну подяку за дворічну успішну працю, звільняючи його з головства.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „СВОБОДА“.

ПІД ВИСОКИМ ТИСНЕННЯМ

„Алюмінієва компанія Америки“ завела в своїй лабораторії у Нью Кенсингтон, Па., могутню машину до мірення тиснення, котра може змірити тиснення до 3 мільйонів фунтів. Світлина показує, що станеться з дубовим стовпом, як на нього натисне машина з силою одного мільйона фунтів.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

МІЛВІЛ, Н. ДЖ. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 347, відбулися в неділю, 17. березня, в годині 2. пополу́дні, в галі де звичайно. Обов'язком всіх членів бути присутніми на зборах. — М. Ромашко, предс.; К. Голосинський, кас.; Г. Тимчик, секр.

ПАСЕИК, Н. ДЖ. Місячні збори Тов. Івана Франка, від. 97, відбулися 17. марта, в 2. год., в галі церковній, 47 Гові Еві. Присіли члени прийти на збори, а догучку члени прийти й заплатити. Най не обіцяють урядникам і членам з місяця на місяць, що гроші принесуть і все буде добре. Хто цього місяця не приїде і не заплатит усе, що винен, буде суспендований. — В. Бродський, предс.; П. Мікула, заст. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. П. Місячні збори Тов. Вільних Козаків, від. 316, відбулися в четвер, 14. марта, в У. Н. Домі, 831 Джозеф Елеме, в годині 8. вечір. Присіли всіх членів прийти на збори й виплатити йти урядникам. Також просіли тих членів, котрі винують більшу суму до товариської каси, щоби кожний старався сплатити по змозі. — П. Контул, гол.; Д. Скорохода, кас.; В. Іванчик, секр.

НЬЮ ГЕЙВЕН, КОНН. Збори Тов. Любов, від. 370, відбулися в суботу, 16. марта, в годині 7. вечір, в галі церковній, 127. Парк уллиця. Присіли все членство прийти на означений час, бо є важка справа до закладження. Члени, котрі не мають заплаченого фонду позв указали, котрий цього місяця має бути звичайний, в протинний раз будуть наразені на утрату своїх належностей з товариської каси праці хороби. Шановні члени, знєте, що маєте діти; чому не знєте винести в ряди членства У. Н. Союзу? Пам'ятайте, хто хвилі життя чоловікові не відомі. — П. Воліник, предс.; О. Гіна, кас.; М. Сампара, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Надавичий збори Тов. Згода, від. 358, відбулися в неділю, 17. марта, в годині 2. пополу́дні, в У. Н. Домі. Присіли всіх членів конєчно прийти на збори, бо є дуже важка справа до закладження, котра вимагає присутності всіх членів. Також зазвять членів просіти виплатити довги. — К. Мураль, редс.; А. Жук, рек. секр.

МІНЕАПОЛІС, МІНН. Квартальні збори Тов. Запорозької Січ, від. 385, відбулися в неділю, 17. березня, по Службі Божій, в церковній галі. Присіли всіх членів явитись на час, бо є важкі справи до полатодження. Буде прийняти нових членів. — П. Греско, предс.; К. Сокил, кас.; О. Козак, секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. Мітінг Бр. св. О. Ніколая, від. 104, відбувся в неділю, 17. марта, в годині 3. пополу́дні, в Народнім Домі. Присіли всіх членів, як місцевих, так і позамісцевих, прийти на цей мітінг і вирішити свій довг. — Т. Юшак, предс.; В. Стешко, кас.; Г. Мисак, секр.

ШКАГО, ІЛЛ. Місячні збори Тов. ім. Шевченка, від. 252, відбулися в неділю, 17. березня, в годині 12:30 в полу́дні, в парохіальній галі, 1944 Ірі ул. Присіли всіх членів прийти на збори. — Г. Семченко, предс.; П. Хомин, рек. секр.; М. Батюк, фін. секр.

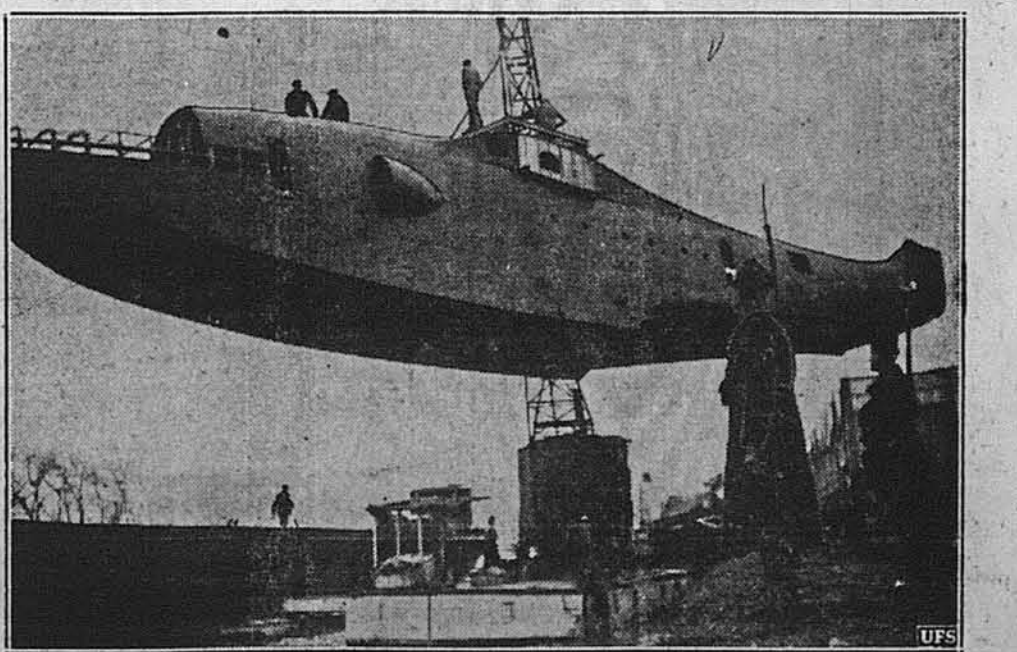
СТЕМФОРД, КОНН. Квартальні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350, відбулися в неділю, 17. марта, в годині 5. пополу́дні, в церковній галі на Грінвіч Еві. Присіли всіх членів і члєнств, приходи́ти на збори, бо є важкі справи до полатодження. Рівняк придується довгучим членам, щоби вирішили свої зазвять вказки. Присіли члєнств і члєнств не забувати про нових членів до У. Н. Союзу. Співним свій обов'язок! — Василь Карий, предс.; Василь Башук, кас.; Ілько Михайлишин, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АП. Збори Сестр. Любов, від. 177, відбулися в неділю, 17. марта, в годині 2. пополу́дні. Пропу члєнств місцевих і позамісцевих явитись на збори на час. Збори відбуваються на 18 Шпрім Ст. — С. Саска, секр.

ПЛЕРІФІЛД, Н. ДЖ. Квартальні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 372, відбулися в п'ятницю, 15. березня, в год. 7:30 вечір, в домі, де збори все відбуваються. Присіли всіх членів прийти на збори, бо маємо досить справ до вирішення. — Ю. Голосинський, предс.; В. Рєнольд, кас.; П. Яремь, секр.

Між приятелями.

Дорогий приятелю, прийди в суботу на мій шлюб. — Дай мені спокій! — я дурний, що на свій пішов!

ДЛЯ КОМУНІКАЦІЇ МІЖ ФРАНЦІЄЮ Й АМЕРИКОЮ.

„Десь у Франції“ вантажать для перевозу цей великий літак, що його мають уживати для комунікації понад Атлантику між Францією й Америкою.

З КАНАДИ

(Подар: Репрезентативний Комітет Українців Канади).

УКРАЇНСЬКІ СИЛИ МОБІЛІЗУЮТЬСЯ ДОВОКОЛА Р.К.У.К.

Довгі заходи до консолідації українців і їх праці в Канаді врешті завершилися, створення Українського Репрезентативного Комітету Українців Канади. Хоч усі чотири українські групи доміняльного значення були однаково запрошені на Конституційну Конференцію до Вінніпегу, дві з них, а саме С.У.С. і С.Г.Д. відмовилися на неї прийти. Таким чином тагар консолідаційної праці опав на плечі двох найбільших українських суспільних груп у Канаді, а саме: Братство Українців Католиків і Українське Національне Об'єднання Канади. Лише почуття глибокого обов'язку супроти української нації і супроти Канади керувало цими двома організаціями, коли вони перебрали на себе цей важкий обов'язок. Другим моментом, яким керували ці організації, була глибока віра в патріотизм, щирість і національну зрілість українського народу, котрі допоможуть йому розпізнати і відповідно підтримати дійсно ширі патріотичну працю й осудити луску та шкідливу балаканину і спекуляцію на українському патріотизмі. Врешті третім моментом, що змусив їх повзати цей крок, був факт, що ці дві групи фактично репрезентують релігійні і політичні світогляди та змагання більш як 70 відсот. українського населення Канади. Достатньо згадати, що, згідно зі статистикою самих вірних Української Греко-Католицької Церкви, нараховується понад сімдесят відсотків. Однак Українське Національне Об'єднання, яке відзначає в собі найновіші національно-політичні погляди українського суспільства в Канаді в масі свого членства, включає не лише вірних Греко-Католицької Церкви, але й велике число українців Української Греко-Православної Церкви. Навіть у самій президентії Р.К.У.К. є засягнені представники обох українських церков.

Наді Репрезентативного Комітету Українців Канади вже здійснюються, і то навіть скоріше, ніж можна було сподіватися. Десятки листів з різних околиць Канади виявляють високе одушевлення українських мас з приводу закінчення Р.К.У.К.

Заслужений військовий і політичний український діяч та всіма знаний і люблений у Канаді генерал Володимир Сікевич став членом виконавчої Репрезентативного Комітету Українців Канади з різних про-

МОЛОДЬ ПОМАГАЄ ГІТЛЕРОВІ.

Німечкські хлопці в Берліні збирають старі газети, котрі потім очищують і переробляють на чистий папір.

З РУХУ ПО ВІДДІЛАХ
У. Н. СОЮЗУ.

КОГОЗ, Н. П.
Обіздка організатора.

Вінний Канади наслідують приклад генерала Сікевича. Значний український прихильник, член доміняльного парламенту, адвокат Валтер А. Токер з Ростоно, Саскачеван, прийняв членство в Почесній Раді у Р.К.У.К. Сили для української справи мобілізуються.

Дня 10. лютого ц. р. виїхав я на збори до нойорського степу, до Когоз і околиці. По п'ятих годинах тяжкої їзди я добився на місце. Збори відбулися гарно і про них дав звіт місцевий відділовий секретар. Від себе додаю, що по закінченні зборів я залишився в тій місцевості на те, щоб той добрий настрій, який був під час зборів, обернути на дійсні здобутки для нашої організації, себто на те, щоби приєднали нових членів.

Когоз не є велике місто. Має коло 23 тисячі мешканців. Є чимало українців, серед яких більшість творить українці з Лемківщини. Громада назагал добре організована, має кільканадцять товариств, гарну церкву, громадянський клуб і свою власну салю з парком, через котрий перепливає річка. Це дуже гарне місце на літо. Українці мають також свої бізнеси і є серед них чимало заможних людей.

В тій місцевості є відділ 57 У. Н. Союзу, що є найчисленнішим відділом в тій цілій околиці. Він має поверх 100 членів. В тій місті я пробув тиждень, відвідав майже кожну українську хату та вписав чимало нових членів. При тім дуже помагає мені відділовий секретар п. Коба. Звітні я виніс найкращі враження.

В суботу пополуночі, 17. лютого, я розпрощався з когусцями й удався до міста Гудсону. Знов дорога була дуже погана. Також прикро вразив там загальний настрій у народній роботі. Громада розсварена на тлі релігійним і навіть Союзіві збори, зокрема мій відвіток, там дехто пояснював наперед, що буде звернений проти католиків. З трудом

прийшлося це все вияснювати. Другого дня я виїхав до Пінсфілда, Масс., де настрій був уже краший. Тамешні люди, заохочені успіхами в Когозі, заявили, що поспостаріються ступати їхніми слідами.

За пару днів я виїхав до Трою, Н. Й. Там теж справи, зокрема Союзіві, не представлялись дуже гарно. Є тертя в громаді, а в приєднанні членів є ті перешкоди, що з огляду на якусь незрозумілу чужість одні люди не хочуть притягати до У. Н. Союзу інших, мовляв, ось той суїд задумує його притягнути, то я не хочу йому псувати. Дуже часто вислідає такий, що один другому „не хоче псувати" і ніхто не приєднує члена.

З Трою я удався до Вотервалі, що являється ніби перелістком Трою. Всітаки у Вотервалі є чисельна українська громада, коло 400 родин. Мають свою величаву церкву, біля церкви цілоденна, 6-класова школа, яку ведуть сестри василітки. Українці мають свої організації. Більшість творять лемки. Свідомі лемки зорганізовані в своїм українсько-американським громадянським клубі й у відділі У. Н. Союзу. Вони мають свій власний народний дім і зразкові бізнеси. Проте є там і малосвідомі родини, які не цікавляться українським громадянським життям, а навіть не чули, що існує У. Н. Союз. За три дні мого побуту мені вдалося там записати кільканадцять членів. В тій місцевості треба конче скликати велику організаційні збори, або влаштувати якийсь Союзівий звіт, щоб у той спосіб розповсюдити Союзіву ідею. Такий звіт уже навіть є намічений серед місцевих відділових урядників.

В короткі часі я знов виїду в ті околиці.

А. Маланчук, окружний організатор У. Н. С.

Людина може помилитися. Тристанові Бернарові (французькому гумористові) пропав на залізничній станції, на якій мусів переїздити, пакет із рукописами. Тристан Бернар зголосився із зажаданням у начальника станції. Начальник не знав, що це славний французький гуморист і обійшовся з ним доволі непривітно. Слово за словом забувся і Тристан Бернар і в запальності ставав чимраз нагальніший. Начальник станції почервонів наче буряк і скрикнув:

— До чорта, чи ви маєте мене за круглого ідіота?

— Я не маю вас за ідіота, — відповів Тристан Бернар уже спокійно — алеж людина може помилитися!

НА НАРОДНІ ПОТРЕБИ

КОГОЗ, Н. П.

З діяльності 20 від. У.Н.С.

В неділю, 14 січня ц. р., наш відділ У. Н. С. відвідував український шедрий вечір. По подільському звичаю в обичаю, членів У. Н. С. приготували для зібраних гостей гарну вечерю. Коли гості засіли за стіл, о. парох Мартинюк відкрив вечір молитвою і відпіванням косяди „Бог предвечір". У часі вечірї предвечірї, пані Заблонька, привітала всіх зібраних і доповіла ціль свята. При тім вона вголосила промову, в якій згадала про те, що діється на рідних землях, як там нещасний український народ святкує шедрий вечір, скільки сил летить в українських хатах, та скільки мого розсання по українських полях. Та прийдє час, го-арна! бесідники, що український народ повстане, розірве кайдани і по широким українських землях рознесеся гомін волі.

Тепер піднялося завіса і на сцені показалася жінка картини з шедрого вечора. Картина представляла українську родину з дітьми. Привітали її різномісними оплесками. Батька в тій картині грав п. Гураш, маму пані Ракоца; дітей: Руза і Люба Коник, Наталя і Марія Недальські і Іван Вареники. Всі вони дуже гарно виявилися з своїх ролей. Ця картина представляла святкування шедрого вечора в старім краю. В часі цієї картини вийшли на сцену члени ОДВУ, перебрані за колядників, і відшведрували кілька шедрівок. Опісля шведрували члени Золотого Хреста. Накінці виступив о. Мартинюк, висказавши своє захоплення живим образом, закликав привітати, щоб вони пильно прилегували своїм народним звичаїм, бо ті звичаї гарні. Далі зобрав голос іще парох Соколюк і розказав про мій спомини з рідного краю, викликані тими живим образом. При тім він закликав привітати до збори на українських збігів. Збіркою знялася — п. Білінський і пані Коник. Збірка принесла \$48.35. При кінці свята п. Білінський подякував привітанням за участь і жертву. Відпіванням косяди „Во Вифлеїмі" закінчено цей вечір. Управу відділу вислала \$10 через Об'єднання на українських збігів, а решта, по виплаті розходів, лишається в касі.

Заоходили: П. Білінський \$2; по \$1: Софія Білінська, Анна Дубас, П. Жмуд, Іванна Жмуд, В. Коник, Ольга Коник, О. Лесняк, П. Дзямба, Н. Н. М. Соколюкський, Л. Кониконіч, Ф. Шаронович, М. Говинкович, М. Сторонський, Т. Ялош, П. Ракоца, П. Филік, С. Павка, І. Коба, Меланія Дорш, В. Поврозник, Г. Недальський, Н. Заблонька, Катерина Заблонька, Явита Жигальська, Ольга Кузницька, Єва Сташко, Олександр Сенчук; по 50 ц.: Текля Михайлик, А. Бабак, Розалія Бабак, Катерина Коник, Анна Коник, Анна Дзямба, Марія Дзямба, Єва Коник, Христина Чубак, Анастасія Люблянська, М. Ворончук, Т. Малицька, Т. Малицька (мал.), Л. Стахан, П. Гринчишин, Анна Гринчишин, Н. Назарко, М. Назарко (син), Евдокія Афінон, Марія Ракоца, А. Габура, І. Ястремський, В. Стадник, В. Дорш, Евфронія Швед; по 25 ц.: Анастасія Кавч, Н. Тиньо, П. Гураш, Анна Ястремська, К. Вареник; решта дрібними. Разом \$48.35.

Управа відділу 29 У.Н.С.

ІВАН ФІЛІПЧАК
БУДІВНИЧИЙ
ДЕРЖАВИ

Проф. Іван Філіпчак, відомий український історичний повість, дав нам у цій повісті образ члєв і постаті перемиського князя Володимирова, як будівничого української держави, що збудував всю Галичину.

Читач знає наше давнє життя, нашу бувальщину, життя й значіння наших предків у 12 столітті.

Мимоходом автор навчає, як працювати, служити й любити свою вітчизну.

ЦІНА 70 ЦЕНТИВ.
"Svoboda"
81-83, GRAND STREET,
JERSEY CITY, N. J.

ПІЗНАЙМО ЛЮДЕЙ!
ІВАН ЧЕРНЯВА
у своїй повісті під наг:
ЛЮДИ З ЧОРНИМ
ПІДНЕБІННЯМ

Змальовує детально й живо два роки людей нашого середовища; людей, що все своє життя посвятили незвичайній кар'єрі; і людей, що суті і красу життя вичули в молодечому змаганні, безупинній натузі й вічному русі.

Ціна 40 центів.
Змрдайте:
"Svoboda"
P. O. BOX 346
JERSEY CITY, N. J.

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребам по ціні так низькій як \$150.
Обслуга: найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ
В BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Melrose 5-6577

ТАРЗАН І ВОГНІ ТОРУ

(111)

Торці справді якийсь час бігли понад беріг, стараючись при світлі місяця вижити втікачів. Але Юкаг знав, як маневрувати слоном, щоб їх не завважала погоня. Він керував слоном все під берег, під яким була чорна, смуга тіни. По певнім часі голоси торців затихли і втікачі виїхали спокійно на беріг.

Коли вістка прийшла до королевої Аггі, що втікачі таки втекли, що й до того скопили слона, вона попала в таку люту, що мало не здуріла. Всею здістю вона тепер рішила зігнати на тих в'язнях, що знаходилися у її силі, зокрема на Тарзані. Думка, що пир Панту буде скоро і тоді чимало людей згине, трохи успокоювала її.

Тимчасом напруження серед невільників у копальні було дуже велике. Мов блискавка пройшло серед невільників, що Тарзан, цей могутній провідник, готов повести їх до повстання. Невільники хотіли того повстання вже зараз. Сторожі, завважуючи якусь зміну серед невільників, лупили їх із цілої сили нагайками.

Та це не втихомирювало їх повстанського настрою. Вони жадібно дивилися на Тарзана, чекаючи від нього знаку. „Люди хочуть чини, Тарзано. Так чини. Мене самого сверблять руки. Чому не починаєш чогось?" „Я жду відповідної хвили. Та боюся, що сторожі, а також там у стоїлці пронио-хали щось. Занадто вони нині карають в'язнів".